

SERBEST MESLEK KAZANCINDA YENİLEME FONU SORUNU

QUESTION OF RENEWAL FUND IN INCOME FROM INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

Muhammet AKMEŞE(*)

ÖZ

Bilindiği gibi vergide adalet kavramı, geçmişten günümüze tartışılmalı bir kavramdır. Bu tartışmaların bir kısmı, ticari kazanç elde edenlere birçok vergisel anlamda avantajlar tanınırken serbest meslek kazanç sahiplerinin bu vergisel avantajların tamamından yararlanamaması hususunda yaşanmaktadır. Ticari kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabı arasındaki farklı uygulamalara, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 328 ve 329'uncu maddesinde kendisine yer bulmuş yenileme fonu uygulaması örnek olarak verilebilir. Söz konusu maddelere göre ticari kazanç elde edenler amortismanına tabi bir iktisadi kıymetini sattıkları zaman veya amortismanına tabi malların zayi olması durumunda alınan sigorta tazminatı nedeniyle ortaya çıkan kar için yenileme fonu ayırabildikleri halde, serbest meslek kazancı elde edenler bu uygulamadan yararlanamamaktadır. Yenileme fonu uygulaması şartlarına bakıldığında ticari kazanç elde edenleri serbest meslek kazancı elde edenlerden ayıran temel nokta bilanço usulüne göre defter tutmaktır. Bu aşamada serbest meslek kazancı elde edenlerin bilanço usulüne göre defter tutup tutamayacağını ve tutabilecekse yenileme fonu uygulamasından yararlanıp yararlanamayacağını açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenileme fonu, serbest meslek erbabı, bilanço usulü

ABSTRACT

As is known, the concept of justice in taxation has been always controversial. One of the reasons behind this situation is that while business income recipients are allowed to benefit from many tax advantages, independent personal service providers however cannot do that. One of these different applications between business income recipients and independent personal service providers arises as to the renewal fund laid down under Articles 328 and 329 of Tax Procedure Law. According to these

(*) Vergi Müfettiş Yardımcısı

Articles, although business income recipients can appropriate renewal fund from profits that arise as a result of insurance proceeds when they sell or lose their depreciable properties, independent personal service providers cannot. When looked at the renewal fund conditions, the main factor distinguishes business income recipients from independent personal service providers is the use of balance sheet method. At this point it is important to crystallise whether independent personal service providers can use the balance sheet method, and if they can, whether they can benefit from the renewal fund.

Keywords: Renewal fund, independent personal service provider, balance sheet method

1- GİRİŞ

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 328 ve 329'uncu maddelerine göre ticari kazanç elde edenler amortismanına tabi bir iktisadi kıymetini sattıkları zaman veya amortismanına tabi malların zayı olması durumunda alınan sigorta tazminatı nedeniyle ortaya çıkan kar için yenileme fonu ayırabildikleri halde serbest meslek kazancı elde edenler bu uygulamadan yararlanamamaktadır.

Bu çalışmada başlangıçta literatür taraması yapılarak Vergi Usul Kanununun 328 ve 329'uncu maddesinde belirtilen yenileme fonu uygulamasının şartları ile serbest meslek erbabının bilanço usulüne göre defter tutup tutamayacağı hakkında bilgi verilmiş ve daha sonra serbest meslek erbabının yenileme fonu uygulamasından yararlanıp yararlanamayacağı hususu son dönemde verilen özelgeler de dikkate alınarak açıklanmaya çalışılmıştır.

2- YENİLEME FONU HAKKINDAKİ YASAL MEVZUAT ve YENİLEME FONU AYIRMANIN ŞARTLARI

213 sayılı Vergi Usul Kanununun "Amortismanına Tabi Malların Satılması" başlıklı 328'inci maddesinde; "Amortismanına tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki fark, kar ve zarar hesabına geçirilir. İşletme hesabı esasında defter tutan mükelleflerle serbest meslek kazanç defteri tutan mükellefler bu farkı defterlerinde hasılat veya gider kaydederler.

Amortisman ayrılmış olanların değeri, ayrılmış amortismanlar düşüldükten sonra kalan meblağdır.

Devir ve trampa satış hükmündedir.

Şu kadar ki, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi, işin mahiyetine göre zaruri bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan tahassül eden kar, yenileme giderlerini karşılamak üzere, pasifte geçici bir hesapta azami üç yıl süre ile tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun bu süre içinde kullanılmamış olan karlar üçüncü yılın vergi matrahına eklenir. Üç yıldan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi halinde bu karlar o yılın matrahına eklenir.

Yukarıdaki esaslar dahilinde yeni değerlerin iktisabında kullanılan kar, yeni değerler üzerinden bu kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlara mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur." hükmü yer almaktadır

Yine 213 sayılı Vergi Usul Kanununun "Amortismanına Tabi Malların Sigorta Tazminatı" başlıklı 329'uncu maddesinde ise; "Yangın, deprem, sel, su basması gibi afetler yüzünden tamamen veya kısmen ziyaa uğrayan amortismanına tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatı bunların değerinden (Amortismanlı olanlarda ayrılmış olan amortisman çıktıktan sonra kalan değerden) fazla veya eksik olduğu takdirde farkı kar veya zarar hesabına geçirilir.

Şu kadar ki, alınan sigorta tazminatı ile ziyaa uğrayan malların yenilenmesi işin mahiyetine göre zaruri bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde tazminat fazlası, yenileme giderlerini karşılamak üzere, pasifte geçici bir hesapta azami üç yıl süre ile tutulabilir. Bu süre içinde kullanılmamış olan tazminat farkları kara ilave olunur.

Üç yıldan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi halinde bu tazminat fazlası, o yılın matrahına eklenir.

Yukarıdaki esaslar dahilinde yeni değerlerin iktisabında kullanılan tazminat fazlası, yeni değerler üzerinden bu kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlara mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.” denilmektedir.

Yukarıdaki mevzuat hükümleri çerçevesinde yenileme fonu uygulamasından yararlanabilmenin şartları aşağıda maddeler halinde belirtilmiştir.

2.1- Bilanço Usulüne Göre Defter Tutulması

VUK 328 ve 329’a göre, amortismanına tabi iktisadi kıymetin satışı neticesinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki ortaya çıkan kâr, yeni edinilen iktisadi kıymetin amortismanlarına mahsup edilmek üzere bilançonun pasifinde tutulacaktır.

Dolayısıyla yenileme fonu uygulamasından 328’inci maddede belirtilen “envanter defteri” ve “pasifte bir hesapta” gibi ifadelerinden hareketle bilanço usulüne göre defter tutan mükellefler faydalanabilecek, kazancı basit usulde tespit edilen ticari kazanç sahipleri, işletme hesabı esasında defter tutan ticari kazanç sahipleri, zirai işletme hesabı esasına göre kazançları tespit edilen zirai kazanç sahipleri ile serbest meslek kazanç defteri tutan serbest meslek erbabının yenileme fonu uygulamasından faydalanması söz konusu olmayacaktır.

İşletme hesabı esasında defter tutan mükelleflerle serbest meslek kazanç defteri tutan mükellefler bu müspet farkı defterlerine hasılat olarak kayıt edeceklerdir.

2.2- İktisadi Kıymetlerin Yenilenmesi, İşin Mahiyetine Göre Zaruri Bulunur veya Bu Hususta İşletmeyi İdare Edenlerce Karar Verilmiş ve Teşebbüse Geçilmiş Olunması

Satılan veya deprem, sel, yangın, su basması gibi afetler sebebiyle zayı olan amortismanına tabi iktisadi kıymetin işletmenin iktisadi fonksiyonunu devam ettirebilmesi için mutlaka yenilenmesi gereken bir kıymet olması halinde, satıştan veya sigortadan alınan tazminattan doğan kâr yenileme fonuna alınabilir. İktisadi kıymet işletme için yenilenmesi zaruri bulunan bir mahiyet taşııyorsa, kârın yenileme fonuna alınabilmesi için yöneticiler tarafından bu yönde karar alınmış ve teşebbüse geçilmiş olması şarttır.

Yenileme fonu uygulaması, iktisadi kıymetin yenilenmeyeceği durumlarda vergi ertelemesine imkân tanıyan bir uygulama değildir. Dolayısıyla yenilemenin zaruri olmadığı durumlarda ihtilafa meydan vermemek için işletme yöneticileri, iktisadi kıymeti yenileme konusundaki kararın ciddiliğini ispat edebilecek durumda olmalıdırlar. Sipariş verilmesi, fiyat teklifleri alınması, yazışmalar yapılması, proforma fatura tanzimi vs. gibi.¹

¹ Adnan Güran, Yenileme Fonu Uygulaması, http://www.vergisorumlari.com.tr/makale_login.aspx?makaleno=2128, 28 Ocak 2015.

2.3- Yeni Alınacak İktisadi Kıymet Satılan veya Ziyaa Uğrayan Amortismanına Tabi İktisadi Kıymetle Aynı Neviden Olmalıdır

Yenileme fonu uygulamasından faydalanabilmenin diğer bir şartı, işletme bünyesinden çıkan iktisadi kıymetle yeni iktisap edilen iktisadi kıymetin aynı nitelikte olmasıdır. Bu şartın gerçekleşmesi mutlaka yeni iktisadi kıymetin eskisiyle aynı olmasına bağlı değildir. Kastedilen, sabit kıymetin işletme bünyesinde icra ettiği fonksiyonun aynı olmasıdır. İki sabit kıymetin model, kapasite, teknik özellikler bakımından farklı olması yenileme fonu uygulamasına engel değildir.

Ayrıca satılan veya hasara uğrayan iktisadi kıymet yerine alınacak kıymetin yeni olmasından maksat, bu kıymetin hiç kullanılmamış olması değildir. Hiç kullanılmamış bir iktisadi kıymet alınabileceği gibi kullanılmış bir iktisadi kıymet alınarak yenileme fonu uygulamasından faydalanmak da mümkündür.

Burada vurgulanması gereken husus satılan iktisadi kıymetin gördüğü fonksiyonun niteliğidir. Ancak, yeni iktisadi kıymetin tahsis edileceği hizmet aynı olmadığı takdirde eski iktisadi kıymetin yenilenmesi veya hasara uğraması nedeniyle oluşan kârın yenileme fonuna alınması mümkün değildir.²

Yeni alınacak iktisadi kıymetle satılan iktisadi kıymetin aynı sayıda olmaları da gerekmez. Mesela 2 araç satan kişi oluşan fonu 3 yeni araç almak için kullanabilir. Keza bunun tersi de mümkündür. Çünkü yeni alınan iktisadi kıymetin nicelik olarak daha fazla ancak daha az gelişmiş iktisadi kıymetlerin yapabileceği işi yapması mümkündür. Bu nedenle satılan ve alınan iktisadi kıymetlerin aynı sayıda olmaları şartını aramak yersizdir.²

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 328'inci maddesinde yenileme fonunun kullanılacağı iktisadi kıymetlerin aynı neviden olması şartı yer almış, ancak adet sınırlaması yer almamıştır. Bu nedenle, satılan kıymetler ile aynı neviden olması koşulu ile yeni alınan kıymetlerin satılan kıymetler ile aynı sayıda olması gibi bir şart bulunmamaktadır.³

2.4- Satılan veya Yenilenecek Olan İktisadi Kıymetin Amortismanına Tabi İktisadi Kıymet Olması

Yenileme fonu uygulamasına 213 sayılı Vergi Usul Kanununun Üçüncü Kitabının Amortisman başlıklı üçüncü kısmında yer verilmiştir. Yine VUK'un 328 ve 329'uncu maddesinde amortismanına tabi iktisadi kıymetlerin satılması veya ziya uğrayan amortismanına tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatları neticesinde oluşan karlar için yenileme fonu ayrılmaktadır. Dolayısıyla amortismanına tabi olmayan iktisadi kıymetlerin satışından doğan karlar için VUK'un 328 ve 329'uncu maddesi çerçevesinde yenileme fonu ayrılamamaktadır.

2.5- Yenileme Fonundaki Üç Yıl İçinde Kullanılmayan Karların Üçüncü Yılın Matrahına Eklenmesi Gerekmemektedir

Yenileme fonunda alınan kârların "her ne sebeple olursa olsun" madde de belirtilen süre içerisinde kullanılmaması halinde, üçüncü yılın vergi matrahına ekleneceği belirtilmiştir. Üç yıllık sürenin mücbir sebeplerle dahi uzatılması mümkün görünmemektedir. Üç yıllık sürenin hesabında farklı görüşler

² Halil Söyler, Yenileme Fonu Uygulaması Ve Özellik Arz Eden Hususların İrdelenmesi. <http://archive.ismmmo.org.tr/docs/malicozum/59MaliCozum/26%20-%2059%20HalilSoyler.doc>, 23 Mart 2015.

³ Maliye Bakanlığı Gelir Idaresi Başkanlığınca Verilen 20/07/2011 Tarih ve B.07.1.GİB.4.99.16.01.0-VUK-mük.290-75 Sayılı.

bulunsa da makalemizde bu hususa yer verilmemiştir. Ancak Maliye Bakanlığının görüşü, yenileme fonu ayırma tarihi itibarıyla takvim yılı olarak üç yıllık süreyi başlatmakta ve üçüncü takvim yılının sonuna kadar fon kullanılmamışsa bu dönemin matrahına ekleneceği şeklindedir.

3- SERBEST MESLEK KAZANCI ELDE EDENLER BİLANÇO USULÜNÜNE GÖRE DEFTER TUTABİLİR Mİ?

Yenileme fonu uygulaması şartlarına bakıldığında ticari kazanç elde edenleri serbest meslek kazancı elde edenlerden ayıran temel nokta bilanço usulüne göre defter tutmaktır. Bu aşamada serbest meslek kazancı elde edenlerin bilanço usulüne göre defter tutup tutamayacağı ve tutabileceği yenileme fonu uygulamasından yararlanıp yararlanamayacağı açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 67'nci maddesi, "Serbest meslek erbabı, mesleki kazançlarını Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tuttukları "Serbest meslek kazanç defteri"ne istinaden tespit ederler.

65'inci maddenin son fıkrasında yazılı şirketler de mesleki kazançlarını "Serbest meslek kazanç defteri" üzerinden tespit ederler. Bu şirketlerin bilanço esasına göre tuttukları defterler serbest meslek kazancı defteri yerine geçer." şeklindedir.

Yine 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 65'inci maddenin son fıkrasında, "Tahkim işleri dolayısıyla hakemlerin aldıkları ücretler ile kollektif, adi komandit ve adi şirketler tarafından yapılan serbest meslek faaliyeti neticesinde doğan kazançlar da, serbest meslek kazancıdır." hükmü yer almaktadır.

Yukarıda görüleceği üzere, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda, serbest meslek erbabı kazançlarının serbest meslek kazanç defteri üzerinden tespit edeceği, mesleki faaliyette bulunan bazı şirketlerin bilanço usulünde tuttukları defterlerin serbest meslek kazancı defteri yerine geçeceği belirtilmektedir. Ayrıca 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 65'inci maddesinin son fıkrasında yazılı kollektif, adi komandit ve adi şirketler bilanço usulünde defter tutulmuş olsa da artık o defterler " serbest meslek kazanç defteri" olarak kabul edilecektir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun "Serbest Meslek Kazanç Defteri" başlıklı 210'uncu maddesinde, "Serbest meslek erbabı bir (Kazanç defteri) tutarlar.

Bu defterin bir tarafına giderler, diğer tarafına da hâsılat kaydolunur.

Defterin gider tarafına, yapılan giderlerin nev'i ile yapıldığı tarih ve hâsılat tarafına ise ücretin alındığı tarih ve miktarı ile kimden alındığı yazılır.

Hekimler diledikleri takdirde, yukarıda yazılı malumatı protokol defterinde göstermek şartıyla ayrı kazanç defteri tutmayabilirler. " hükmü yer almaktadır.

213 sayılı VUK ile 193 sayılı GVK'nın yukarıdaki ve ilgili madde hükümleri incelendiğinde mesleki faaliyet gösteren mükelleflerin serbest meslek kazanç defterinden başka bir defteri tutamayacağı anlaşılmaktadır.

Diğer taraftan 213 sayılı VUK'un 177'nci maddesinde; ihtiyari olarak bilanço esasına göre defter tutmayı tercih edenlerin de birinci sınıf tüccar olarak kabul edileceği belirtilmiştir. Bu maddeye istinaden serbest meslek erbabı mükelleflerden bazıları ihtiyaçlarına dahilinde bilanço usulüne göre de defter tutmaktadırlar. Bu aşamada, bilanço usulünde defter tutan serbest meslek erbapları VUK'un 177'nci maddesi gereğince birinci sınıf tüccar konumuna gelse de mesleki faaliyetlerine devam et-

mektedirler. Bir başka deyişle serbest meslek erbabının elde ettiği kazanç ticari kazanç değil serbest meslek kazancıdır. Dolayısıyla serbest meslek erbaplarının elde ettikleri kazancın nevi değişmemekte ve serbest meslek erbaplarının ticari faaliyette bulunmaları söz konusu olmamaktadır. Nitekim 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 65'inci maddede son fıkrasında yazılı şirketler tarafından yapılan serbest meslek faaliyeti çerçevesinde bilanço usulünde defter tutulmuş olsa da artık o defterler " serbest meslek kazanç defteri" olarak kabul edilecektir.

Yukarıda yer alan mevzuat hükümleri ve açıklamalar çerçevesinde serbest meslek erbapları VUK'un 177'nci maddesine istinaden ihtiyari olarak bilanço usulüne göre defter tutabilmekte ancak tutulan defter serbest meslek kazanç defteri yerine geçmektedir.

4- SERBEST MESLEK ERBABI YENİLEME FONU UYGULAMASINDAN YARARLANABİLİR Mİ?

Yazımızın önceki bölümünde serbest meslek kazancı elde edenlerin mükelleflerin bilanço usulüne göre defter tutabileceği belirtilmişti. Bu bölümde serbest meslek kazancı elde edenlerin yenileme fonu uygulamasından yararlanıp yararlanamayacağı hususu açıklanacaktır.

193 sayılı GVK'nın 67'nci maddesinde serbest meslek kazancının tespitinde amortisman tabi iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde VUK'un 328'inci maddesine göre hesaplanan müspet farkın kazanç ekleneceği, 213 sayılı VUK'un 328'inci maddesinde amortisman tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde serbest meslek kazanç defteri tutan mükelleflerin karı hasılat olarak kaydedecekleri belirtilmiştir.

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı Ankara Vergi Dairesi Başkanlığı tarafından verilen bir özeltede, serbest meslek erbaplarının da diğer şartlarında sağlanması koşuluyla yenileme fonu uygulamasından yararlanabileceği belirtilerek, "Bu hükmün uygulanması diğer faaliyet gruplarında olduğu gibi serbest meslek kazanç defteri tutan serbest meslek erbabı için de aynı olduğundan, örneğin envanterine kayıtlı binek otomobilini satıp, yenisini alan serbest meslek erbabının yenileme fonu uygulamasından yararlanması mümkün bulunmaktadır." denilmiştir.⁴

Yine Gelir İdaresi Başkanlığı Sakarya Vergi Dairesi Başkanlığı tarafından son dönemde verilen bir özeltede VUK'un 328'inci maddesi de belirtilerek; "Yukarıda yer verilen Kanun hükmünün yenileme fonu uygulamasına ilişkin 4 ve 5'inci fıkraları 205 sayılı Kanunun 21'inci maddesi ile ihdas edilmiş olup söz konusu maddenin gerekçesinde "Maddeye eklenmek istenen fıkralar ile satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi arzu edilir veya yenilenme esasen zaruret halinde bulunursa, bu takdirde satıştan tahassül eden kârın o yılın ticari kârına ilave edilmemesi ve pasifte geçici bir hesapta azami 3 yıl süre ile tutulması sağlanmak istenmiştir. Böylece bilanço usulüne göre defter tutmakta olan mükelleflerin, bu kârlardan istifade suretiyle elden çıkardıkları iktisadi kıymetleri yenileme imkânları artırılmaktadır." açıklamasına yer verilmiştir.

Bu itibarla, serbest meslek erbaplarının ve işletme hesabı esasına göre defter tutan mükelleflerin yenileme fonu uygulamasından yararlanması mümkün bulunmamaktadır." Şeklinde dir.⁵

Maliye Bakanlığı son dönemde verdiği bu özeltge ile görüşünü, serbest meslek erbaplarının yenileme fonu uygulamasından yararlanamayacağı şeklinde değiştirmiştir.

⁴ Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca Verilen 01/03/2012 Tarih ve B.07.1.GİB.4.06.18.02-32328-8407-14 Sayılı Özeltge.

⁵ Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca Verilen 14/01/2015 tarih 41931384-105[328-2014-3]-2 Sayılı Özeltge.

Esasen görüleceği üzere Maliye Bakanlığı VUK'un 328'inci maddesinin gerekçesine en son verilen özeldede yer vererek mükellefler arasındaki kafa karışıklığını gidirmiştir. Zira maddenin gerekçesinde iktisadi kıymetlerin satışından elde edilen "kârın o yılın ticari kârına ilave edilmemesi" ve "bilanço usulüne göre defter tutmakta olan mükellefler" ifadelerine yer verilerek sadece bilanço usulüne göre defter tutan ticari kazanç sahiplerinin VUK'un 328'inci maddesinde belirtilen yenileme fonu uygulamasından yararlanabileceği belirtilmiştir.

Dolayısıyla serbest meslek erbapları, VUK'un 177'nci maddesine istinaden ihtiyari olarak bilanço usulüne göre defter tutabilseler de bu durum elde edilen kazancın türünü değiştirmemekte,

tutulan defter serbest meslek kazanç defteri yerine geçmekte ve yenileme fonu uygulamasından yararlanamamaktadırlar.

5- SONUÇ

Çalışmamızın önceki bölümlerinde belirtilen gerekçelerle serbest meslek kazancı sahipleri, amortisman tabi bir iktisadi kıymeti sattıkları zaman veya amortisman tabi malların zayı olması durumunda alınan sigorta tazminatı nedeniyle ortaya çıkan kar için yenileme fonu ayıramamaktadırlar. Bu husus serbest meslek kazanç sahibi mükelleflerde huzursuzluğa sebebiyet vermekte ve birçok serbest meslek kazanç sahibi mükellefin, tevkif suretiyle yapılan peşin vergilemeden kaçınmak, ticari kazanç sahiplerine tanınan birçok vergisel avantajdan faydalanabilmek için limited veya anonim şirket kurarak kurumlar vergisi mükellefi oldukları görülmektedir.

Dolayısıyla mesleki faaliyet gösteren mükellefleri yenileme fonu gibi uygulamalardan ve diğer vergisel avantajlardan yararlanmak için, değişik yöntemler geliştirmeye zorlamak yerine mükellefler arasındaki bu tür farklı uygulamaları ortadan kaldırmak mantıklı bir tercih olarak karşımıza çıkmaktadır. Mükelleflerin ihtiyaçları karşılama konusunda sıkıntı oluşturmaya başlayan vergi mevzuatımızda değişiklik yapılması ve mükellef grupları arasındaki bu tür farklı uygulamalara son verilmesi en doğru çözüm olarak görünmektedir.

KAYNAKÇA

- 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu
- 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu
- GÜRAN A.(2008). Yenileme Fonu Uygulaması. http://www.vergisorunlari.com.tr/makale_login.aspx?makaleno=2128. Erişim Tarihi: 28 Ocak 2015.
- SÖYLER H. (2003). Yenileme Fonu Uygulaması Ve Özellik Arz Eden Hususların İrdelenmesi. <http://archive.ismmmo.org.tr/docs/malicozum/59MaliCozum/26%20-%2059%20HalilSoyler.doc>, Erişim Tarihi: 23 Mart 2015.
- Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına Verilen 20/07/2011 Tarih ve B.07.1.GİB.4.99.16.01.0-VUK-mük.290-75 Sayılı Özelge.
- Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına Verilen 01/03/2012 Tarih ve B.07.1.GİB.4.06.18.02-32328-8407-14 Sayılı Özelge.
- Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına Verilen 14/01/2015 tarih 41931384-105[328-2014-3]-2 Sayılı Özelge.